

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Impius Infelix

Texier, Claude

Augustae Vindelicorum [u.a.], 1695

Reverendissimo & Amplissimo Domino, Domino Francisco, Imperialis
Monasterii Ochsenhusani Abbati Vigilantissimo, Archi-Episcopalis
Universitatis Salisburgensis ac Benedictino-Svevicæ Congregationis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45950)

REVERENDISSIMO & AMPLISSIMO

DOMINO, DOMINO

FRANCISCO,

Imperialis Monasterii Ochsenhusani

ABBATI VIGILANTISSIMO,

Archi-Episcopalis Universitatis Salisbur-
gensis ac Benedictino-Svevicæ Congregationis

PRÆSIDI DIGNISSIMO, &c.

DOMINO MEO GRATIOSO.

Reverendisime Præsul, Amplissime

Domine, Patrone Gratiose.

Ne offendat Pietatem Tuam, Reverendisime Præ-
sul, Tuam, Amplissime, & Gratiose Domine
Felicitem Infelix, & Impiis formidandus ho-
minibus Libri istius Titulus. Optima est rerum sibi contra-

⋈

riarum

DEDICATIO.

riarum inter se se comparatio, ut ex unius vitio alterius virtus magis eluceat. Videtur prima fronte in utramque hanc vitam Tuam comitem, Pietatem nempe, atque Felicitatem, effronter esse injurius, quisquis Paginis istis, in rebelles Deo animas acerrimo stylo armatis, & extrema denunciatis supplicia Innocentissimum Nomen Tuum præfigere audet; nunc quidem in optimorum, ac Fortunatissimorum Antistitem classe collocandum; olim autem inter Sidera aureis characteribus referendum. Sed Judex paulò sincerior contentiosa injuriarum actione me non conveniet, si hujus consilii mei rationes ad æquitatis balancem expenderit.

Eum me argumenti severioris lucubrationi huic Patronum adhibere oportuit, qui suavissimo Nominis sui auspicio nimium Epigraphes, & Thematis rigorem in ipso statim operis aditu mitigaret. Isthæc autem gemina Pietatis, ac Felicitatis decora, præter innumera alia, in Reverendissimam & Amplissimam Paternitatem Tuam confluisse, quis præter Lividos, & in præclara Magnorum Virorum ignorantia versantes oculos non videt? Triplicem scio Pietatis Virtutem distingui à Sapientissimo Hipponensium Præsule, & augusti ingenii Doctore Augustino. Semel ea idem sonat, ac Religio, seu verus Dei cultus, ex quo omnia rectè vivendi officia ducuntur. Sensu alio Benignitatem, & Misericordiam constituit; & tandem pro officio

DEDICATIO.

officio sumitur Parentibus, præcipuis secundum Deum, vitæ, & educationis Authoribus; Patriæque, & cunctis sanguine conjunctis tribuendo. Omnes hosce Pietatis modos cum eminentia tenes, & perfectissime explēs. Pulcherrima imprimis Religionis in Deum, Cælitesque exempla præis, quæ vehementer quidem movent, vehementius tamen occulta vi in eundem divini amoris æstum subditos abripiunt. Nihil agis inter homines, quod Deo teste dignum non sit. Sacra ubique animi in Superos devotissimi thura redoles. Primus ades, ubi Cælestia Davidis Carmina in Templo concinenda sunt; junctaque voce ad dicendas Numini Laudes linguas, animosque Tuorum excitas. Ne apicem quidem eorum Officiorum exigis, quæ Sanctissimis Vestris Legibus jubentur, quin ea ipsa à Te prius exegeris, & feceris imperata. Exploratum scilicet Tibi est, Religiosissime, & Amplissime Domine, noni Regnorum tantum, & Regum, sed Sacrarum potissimum Familiarum basin esse Religionem, quâ Pietatis anchorâ semel motâ, fluctuare rerum profanarum & Deo dicatarum navim necesse est.

Quid nunc de Laudatissimo illo ardore commemorem, quo rem divinam, & tenerrimos Clientum in Matrem, acerbissimæ Filii sui neci indolentem, affectus, periclitantemque animarum salutem in Steinhufiana Virginis

DEDICATIO.

Thaumaturgæ Æde insigniter promotes? quo in loco gravissimis onerati per omnem retrò vitam piaculis noxarum suarum veniam, & afflictissimi quique calamitatum suarum remedium à Diva ibidem Propitia exorant. Adjutorii Lapis est Steinhufianum illud Tuum Deiparæ, Nati sui Funerari ingemiscentis, Sacrarium, cui res & spes Tuas cum tota vicinia pridem solidissimè inædificâsti.

Nec minus à benevolentia, & paterno in Subditos animo commendandus venis, Pientissime Cœnobiarcha. Cum Sole omnibus exoreris, ut beneficiis singulos illustres. Nemo est, qui se à calore Pietatis Tuæ abscondere possit. Peragit tranquilla potestas apud Te omnia, quæ violentia non impetraret. Id unum times, ne timearis. Hinc subjecti amare Te malunt, & pro Tua incolumitate metuerent, quàm Te timere. Recti quidem, ac æqui servantissimus es, ne aliena palpando delicta, ea connivendo Tua facias; es tamen pronissimus ad veniam, & velox ad præmia: non ignarus, tam turpia esse Religionum Præsidibus suorum supplicia, quàm Medico ægrotorum funera.

Sed singulari quoque in Sanctissimum Ordinis Vestri celeberrimi Parentem Benedictum, & Filiam Ejus, Paternæ Virtutis Æmulam, Religionem Benedictinam, Matrem Tuam, Cunctosque Matris hujus felicissimæ Filios Pietate
emi-

DEDICATIO.

emines. Nihil habes antiquius, quàm ut nova identidem incrementa capiat Familiæ tam Gloriosæ decor pristinus. Sciebant hoc Viri Clarissimæ Congregationis Vestræ Svecicæ Principes, & Amplissimi: non ignorabat Benedictina, quæ apud Salisburgenses floret, Scientiarum omnium Archiepiscopalis Universitas; hinc utraque sub Tuum fugiens Præsidium, Illustri Te supremi Præsidis munere ac honore cumulavit.

Vidimus Te hucusque ex triplici capite ad magni Augustini mentem Piissimum: nunc verò Felicitatem quoque, Pietatis ad omnia utilis Pedisequam, Tibique propriam, brevissimo obtutu dilibemus. Si Ethicos, Politicosque Aristotelis Libros excutimus sciscitandi animo, quid denique rei sit illa à tam multis desiderata, à paucis verò probè cognita Felicitas; Legemus in doctissimis illis foliis, id ex Philosophi sententia Felicitatis nomine venire, quod vitam sufficientem, optabilem, & nullius indigam præstat: ac rursus: Felicitatem virtutis operationem esse, atque usum perfectum. Orator Arpinas rerum honestarum prosperitatem indigitabit. Alii denique adjutricem bonorum consiliorum Felicitatem esse definient. Cum quocunque eorum sentiam, rectè de Amplissima, & Reverendissima Dominatione Tua sentio, si terque, quaterque Felicem Lætissimis Eam vocibus gratulabundus salu-

DEDICATIO.

rem. Optatissimus enim sapientissimorum consiliorum
Tuorum successus: quotidiana, & perpetua Virtutis in na-
turam apud Te transeuntis opera: Rei familiaris inter-
sumptuosos Longissimorum bellorum sumptus, & inevi-
tabiles hybernorum rigores prosperitas: & vitæ denique
Tuæ optabilis ratio, summaque sufficientia, quid aliud sunt,
quàm liquidissima Felicitatis non vulgaris testimonia?

Et fac, hæc deesse omnia in rem præsentem argu-
menta. Tua in eventibus minùs secundis animi Fortitu-
do, & præsignis, quâ fulges, Sapientia, fatis Te, superque
Felicem redderent, & faustitate domestica in sinu beatum.
Videris sanè rebus adversis erigi, ab ea vi attoli, à qua
deprimerentur alii. Non potest Tibi humilem gemitum, aut
vocem exprimere Mavors Suevico-Rhenanus, non ferro
tantùm, sed multo auro nutriendus. Provocas potiùs, quàm
metuis fortunam quamcunque; adamanti simillimus, qui
inter malleos durat, & sub incude nitet. Neque finis
inter armorum strepitus Musas silere. Litteras foves, &
Literatos Literatissimus ipsemet, gerens digna litteris. Præ-
stantiorem Laurum judicas, quàm aurum; illumque feli-
ciorem, qui caput habet scientiis coronatum, quàm co-
ronam in capite.

Sed

DEDICATIO.

Sed video, intelligoque, quòd in tanta de Laudibus Tuis innumeris loquendi opportunitate, & copia, silentium mihi imponat modestia Tua, quæ Te ita assuefecit, ut cum omnibus major sis, parem Te reliquis putes: hoc solùm major, quòd melior, & in æstimanda Nominis Tui dignitate moderatior, quem morem maximis semper Viris solemnem fuisse non nescio, in id unicè intentis, ut cum apibus operirentur, dum operarentur: Laterent ex parte, cum ex toto non possent; umbram amarent, dum in sole versarentur. Obsequar ergo, parcamque rubori Tuo, Reverendissime, & Amplissime Præsul, sed & Tu candorem meum æqui, bonique consule, quo Librum Tibi, Antistiti Pio, Felici, Benedictino, Impios Infelices, Deoque exosos homines libertate Ecclesiastica, & censorio calamo exagitantem inscripsi. Primus ego non sum, qui Nuncupationem, Operis hujus Reverendissimæ, & Amplissimæ Dominationi Tuæ destino. Latinum Concionum istarum Interpretem, quem alterum Partûs hujus nobilissimi Parentem jure veneror, Virum longiore vita dignissimum, sequor, & consequor, facioque, quod facturus ille fuisset, nisi mors præveniens paria ejusdem in dedicando hoc Volumine consilia antevertisset, mihi que jure quodam hæreditario in voluntatem, & vestigia ejus succedenti, honorarium hoc munus imposuisset.

Vive

DEDICATIO.

Vive Reverendissime Pater, Amplissime Domine, & eâ,
qua soles, benevolentia, nutuque placidissimo tenue istud
obsequium Facilis, Favensque admitte à Servo

*Reverendissimæ ac Amplissimæ
Dominationis Tuæ*

Augustæ Vindelicorum,
in festo Pentecostes

1695.

Addictissimo

Joanne Casparo Bencard.